ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

της **Μαριάννας Τζιαντζή**

Ημέρα της επετείου του Πολυτεχνείου: Δίψασαν, κοράκιασαν οι ζητάδες, τόσες ώρες που χιμούσαν επί δικαίων και αδίκων, περικύκλωσαν ένα περίπτερο στα Εξάρχεια και πήραν για λάφυρα πλαστικά μπουκάλια με νερό χωρίς να πληρώσουν.

Μπορεί η τέχνη της θεατρικής επιθεώρησης να έχει πάρει την κάτω βόλτα, όμως το λαϊκό χιούμορ δεν έχει στερέψει: αναρίθμητα είναι τα σκίτσα, τα φωτογραφικά κολάζ, τα λογοπαίγνια, τα συνθήματα που γελοιοποιούν αυτή την αρπαγή των υδάτων. Οι αστυνομικοί και οι προστάτες τους έγιναν ρεζίλι των σκυλιών και οι κυνηγημένοι, οι δαρμένοι, οι ψεκασμένοι με χημικά και μπουκωμένοι από τα δακρυγόνα πήραν την εκδίκησή τους.

Το περιστατικό αυτό συζητήθηκε σε πολύ μεγαλύτερη έκταση από ό,τι άλλες σημαντικές ειδήσεις, όπως για παράδειγμα το νομοσχέδιο του υπουργείου Υγείας για τις «ιατρικές εταιρείες» που δημοσιοποιήθηκε πρόσφατα. Πρόκειται για ένα έκτρωμα, όπως έχει επιεικώς χαρακτηριστεί, που εξευτελίζει ακόμα περισσότερο τον πάσχοντα άνθρωπο και τους εργαζόμενους στη δημόσια υγεία και, ταυτόχρονα, ευνοεί «τα δικά μας» γαλαζοπράσινα παιδιά. Κάτι ανάλογο ισχύει και με το νομοσχέδιο για την «έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία», που σύντομα θα έρθει προς ψήφιση στη Βουλή. Υγειονομικό Άουσβιτς είναι το πρώτο νομοσχέδιο, ο τάφος της επιστημονικής έρευνας το δεύτερο.

Οι δύο αυτές τελευταίες ειδήσεις «δεν πουλάνε» ή μάλλον φαίνεται να αφορούν ειδικά κομμάτια του πληθυσμού, δηλαδή τους άμεσα θιγόμενους, παρόλο που οι επιπτώσεις τους θα πλήξουν τους πάντες πλην των λίγων ημέτερων ωφελούμενων.

Ειδήσεις για το λαό και ειδήσεις για τους ψαγμένους, τους επαΐοντες; Όχι ακριβώς. Η άνιση προσοχή που δίνουμε σε διαφορετικές κατηγορίες ειδήσεων είναι δείγμα, σύμπτωμα της διάσπασης της δράσης και των ενδιαφερόντων μας, της αδυναμίας μας να δώσουμε συνολική, ενωτική αγωνιστική απάντηση σε ό,τι λεηλατεί το σήμερα και το αύριο αυτού του τόπου.

Από τη μια, ειδήσεις «άχαρες», δύσπεπτες, αλλά που ορίζουν τη μοίρα μας. Από την άλλη, ειδήσεις πιασάρικες, που προσφέρονται για σχολιασμό αλλά συχνά επιβεβαιώνουν τα κινηματικά στερεότυπά μας και μας καθηλώνουν στο μικρόκοσμό μας. Η αυθόρμητη βαρβαρότητα των μπάτσων δεν είναι τίποτα μπροστά στην ορθολογική και θεσμικά επεξεργασμένη βαρβαρότητα του συστήματος.

Πηγή: ΠΡΙΝ